

Hengellinen

M A R S A,

Tämän suruttomattoman Mailman pahudesta ja Synneistä;

M. C. Christus ja Apostolit

LUKUOSI/

Prändättö / Vuonna 1746.

Nimada pädlem armias Jumala, Eddi
syngiäl Synnin ajalla, Quin olet tule-
wa Duomiolle, Sekemän loppu Luoduille,
Marxaman cans palca Mailmalte.

2. Jopa nyt edes caic culumat, Quin pyhäit
Kirjat puhumat, Jumalifest juuri julkifesta,
Luotuin cans caikkein yhteifestä, Toivotat
loppu totifesta.

3. Jos Sairas ja pihvet saisi taittua, Quo-
ring, Quu, Ehdet alas astua, Wedet caic
wereri muuttua, Calat ja Linnut pois puuttua,
So, jo tahdoisit täällä suuttua.

4. Tain tähden he tot tämä teki, Ettei
mailman pahut näki, Synnei suri ain enane-
wan, Wanhurjeaitta miel wähenewän, Difi-
ast Uscoit pois puuttuwan.

5. Jumaiatcomat nöpiast juorewat, Jkensä
eadoturen syörewät, Et he Helwettiä huolitan
Eikä maro mitän kauletan, Olesan: Tait
Duomios tulewan.

6. Ah Sodoman Synnit cauhiat, Kansain
se aina cauhimat, Jumalan Sana ja Saarnait
Mailma pilkana pitä näitä, Tule jo Duomios
Jesu Christ.

7. Sabbathin päiwä pyhä ricotan, Työt suu-
ret silloin eteen otetan, Mateat Maalla Merellä
alietan, Tait laistudes cotona lewätän T. etc.

8. Nyt wannawat tääl wanhat nuoret, Mie-
het, Waimot, pienet myös juuret, Wipun iul-
man he izens andawat, Eadoturen näin päliise-
candawat. T. etc.

9. Cas kirous jadtus, cauhista Quulu heidän

suustans haitiaista, Virun jäsenäri ja ömari,
Euku Lähimeisensä ihari, & etc.

10. JEsuren nime sitä iloista, Sydämen sak-
wa sangen suloista, Ey coscan tääl kilwan kyo-
tetä, Eikä yliaica ylistetä, & etc.

11. Noidat ja welhot wiettelewät, Jumalissa
huonittelewät, Herran Sanast saist ihopus-
man, Virun petorihin suostuman, & etc.

12. Huorin: nyt huikiait tehdan, Soupumus
ei wiax nähdä, Jost pian mies tappo tapah-
tu pi, Wert usein wiatoin wotapi, & etc.

13. Raclaus se on jo rauwennut, Laupius
cans pojes lauwennut, Ystämät wa nhat ylenan-
netan, wiha, waino tygö cannetan, & etc.

14. Wakiat sanat suulla annetan, ja huulill
hunaja cannetan, Sula myrsky sydämes maca,
wiel wihatan, purrehan taca, & etc.

15. Jsa, Boicka, Uiti, Sitar, Weli, Wihao-
sa, wainota elä kylä, Careus Cansa aina halo-
like, Naburiten waihel myös walike, & etc.

16. Ylpens nijn yhdes cuin toisesa Sadys,
caikes colmes coconaisesa, Ahnens myös coco
mailmasa, Jo caikisa suren wallan saa, & etc.

17. Coreorahasta corwin coreillan, Raclaudert
tähden myös ridellän, Banhemmil cunniat ey
näytet, Eikä Jumalifesti coscan läytet, & etc.

18. Petos pienisä njncuin suurisa Miehis,
Waimois wanhois, nuorisä, Walhe näisä myös
wallä saawi, Lottuus ey sillen mitän capi, & etc.

19. Saistus cuin on Uiti löyhydelle, Jsa eläo
mälle irstahalle, Waati monen nyt warastamä,
Ja Hirsiputa rakastaman, & etc.

20. Ottoi ottaman valmiit ollan, Nököstämän
yösiästä tullan, Köyhän calu alas arwatan,
Mieheän rüsta corgotetan, L. 20.

21. Häpiällisi puhelit puhua, Ja juttui turo
hla, puhua, Saastaisia lauluja lastia, On mo
nen mielestä juur mafia, L. 20.

22. Monet Miehet nopiast pettävät, Wai
mowdeld cunnian pois ottawat, Wäräl walat,
suloisella suulla, Nijneuin sadahan uustast cuulo
la, L. 20.

23. Waimot ikens ylipiän pitävät, Cost mie
het heit cunnial pytävät, Undarwat häpiällisi
fansa, Kirouri ja wärjä walola, L. 20.

24. Wihsaus, oppi wäärin päytetan, Caid
S. Eran lahjat myös laitetan, Ymmärtäväiset
ylöncakotan, Tans usein tshwiri cugutan, L. 20.

25. Nyt waatetten caubia corcus, Mönsterein
moninain houraus, Ruokis ja Suomes on wal
lan saan, Jhuttanut ikens Wohjan Maä, L. 20.

26. Köyhä Cansa myös paljo coreile, Ja ries
kahan rinnalla coraile, Drengi, Pöica, suuret ja
pienet, Et näystä wiolista wapat liene, L. 20.

27. Jumalan Sana tätä nubtele, Waid eit
sitä moni tottele, Pacanat myös pahuri pane
wat Uleocansa sitä usein puhawat, L. 20.

28. Muutam on myös Jumalainen suulla, Ulen
naisell rawalla wiera muulla, Wää fodañ syneis
sywis mafa, Eitä nystä suowu ja noislata, L. 20.

29. Moni hywin S. Eran tahdon rietä, Cui
teng anda ikens pirun wietta, Suostu Mailmä
pahan menoon, Syndin ja irstasen eloon, L. 20.

30. Taita kyllä pyhä Kirja luke, Josta hän
Sydämens pois sulke, Musta Vapin Sarnan
myös hovin, Andakshymyrin igens syvään, &c.

31. Valitta mahta Taimas ja Maa Ett syne
di näin suuren wallan saa, Täll wäimeisel Mailo
man lopulla, Jost ett Gansa lusmu pois hopula
la, Ennen kuin Christus tule Duomiol.

32. O siinä surullinen Suomen maa, Ota
myös röyhkiä Ruoksi waari taa: Laeta pois näist
pahoista wioista, Synnist suurist, cans muista
Ihoista, Sillä Christus on tulemas Duomiol.

33. O te Vapit cansan Vaimenet, Jumalan
pyhän sanan saarnajat, Manateat wiriästä Can-
sa catumuren, Endisen pahan Elämän parannus-
ren, Viel wälcämän ansatut Kangasturet.

34. Sinull on ollut Rauha Kutoist, Godast,
Callist Ajast, Näijästä cowast, Jumalan Sana
se julkisesta, Saarnatan sinulle fuloisesta; Ana
na Kytös Herralle Taimasta.

35. Sentähden täll Armon ajalla, Jos tah-
dom autuax asatella, Tehlät nyt nopiast catus-
mus, Bahan myös Elämän parannus, Heittä-
läm poses wärä wannomus.

36. Woi mixi siinä sinun Sieluses, Jonga
Christus osti sun sulhaifes, Heiwoitesta callilla
werelläs, cadotat pois sinun walallas, Ja pa-
halla elämä Herrallas.

37. O onnetoin urja, O onnetoin, Jos siinä
cuolet täällä catumatoin, Synneisä suurisa
surutoin, Secumisa häjyisä häwytöin, Herran
Sanoille uscomatoin.

38. Se olis sinulle parempi ollut, Ettet tähän ilman olis tullut, Waan äitin kohdusta kohta cuollut, Coscas Herrast hyvästä pois luomut, Quin sinun caunisi ombi luonut.

39. Muista siis mitä sinä caasteja, si n caickein luimmas Ehtosa, Olet ike luojalles sumannut, Hän en waldans ikes wannonut, Perkelen peräti poies kieldänne.

40. Jos tähän asti wädeln wannout olet, Turhaan Luojas nimen lausunut, synneissä muissa suuris maannut, Eikä wielä nyt poies laannut, Cadu sitä caikesta sydämeest.

41. Älä sä siis epäilyhen lange, Ehlä piiru sinua siihen änge, Waan muista Jesuren pinnan päällä, Zonga hän edestäs kärsi tääl, Cosca rip-pui ristin puun pääl.

42. Älä poies luomu Poikaisest, Lunastajast caunisi Christurest; Waan tule kohta edes tuh-lajan Sen suuri syndisen Pojan, Cans Vieta-rin pyhän Uuostolin.

43. Ett yhtän syndiä ole nän suurta, Daba teco myös maailmäs muuta, Jota ett tääl ande-ri anneta, Urms caturwaisille kanneta, Christus-ten callin cuoleman cauutta.

44. Mucoille siis Herraa hurscasta, Sangen ufcollisest sydämeestä, Nyt tääl wiel armon as-jalla Turwalla ja toiwolla wahwalla, Pojan pinnan anjon awulla.

45. Sumal ole muu orwoil armias, Laupias ja ett cowin carmias, Jesuren Poicas tähden pyhän, Under anna mitä minun Lihan rickonut on ja anjainut wihan.

46. Silo

46. Sillä hän kärsi raska hirmuisen, Minun
tähteni suuri Synnisen, Pyhän ja catkeran euole-
man, Että hänen piti nnn oleman Lunastajan ja
Synnit maksaman.

47. Cosca sijs näin olet nöhyttännyt Jes, ja ar-
moa kärkeännyt, Jesuxen totisest turmannut Syn-
neist suurist pois laannut, Nnn sinä olet armon
saanut.

48. Taimas, Maa toi ennen huetupi, Quin
Herran Sana pois puuttupi, Häällä on armo
aiman amara, Sekä sangen futuri tarwata, Mut-
tuas joca tähän turwapi.

49. Cosca Jumal sull armons andapi, Noicans
tähden syndis pois poistapi, Mä hänen amaran
armons pääll tee coscan era syndiä tääll, sitä sinä
warwi O Ihminen!

50. Tied Ihminen kättä Jumalata, Ja hä-
nen Armons amarata, Synnämellä, Sullla ja
Kielellä. Et ainvastans yhdellä erällä, Mutta cor-
to sinun Eliaicanas.

51. Cosca sinä casyt Taimon pääll, Nnn
tunnusta aina cohta tääll, Herran Jumalan
suuri hymyttä, Ja amaran armons hymyttä sen
euin hän Synnissille osotta.

52. Nnn usin euins näet Valvasta, Aurington
kuldäwan kirkahasta, Muista kättä ain cohta
Jesusta, Armon aurjngot Herran Christusta,
Joca sinun päästi poies waiwast.

53. Taas cosca sinä casyt maan päälle, Nnn
ajattele sijs aina täällä, Mullax tuk ar jättens
muuttuwas, Sitt Herran Duomioll tulewas,
sielun cans yhten yhdistettäväas.

54. Eusa sinul palca fit annettan, Ja enania nñ
caikil cannetan, Joca Herran pääl on usconet, Ja
häneldä armoa auonet, ne ilon ijancatksen sawat.

55. Matta ne muat caikil cadotetan, Ja waiwan
sahan waiotetan, Noidat welhot, usemattomat,
Tuomait myös Jumalattomat, Ihmisen caikil catu-
mattomat.

56. He illoiz huikiasta huntawat, Ja sangen luri-
kiasta surewat, Parowat cans pahalla änellä, sanowat
myös tawalla tällä, surella sydämen surullig.

57. Oi, oi meit orwoi, onnettomia, Waiwasta wa-
rattomja, Gosc enää tääl Pappi totellet, Heidän saar-
nans sydämeen ottellet, Jumalan sana saarna usconnet.

58. Tain Duomion taita wältä, Joca elämäns ei
läifäns laitta, Wälteä Synbiä sielün myrkyhä, Useos
wikas ain elä pyrky, Secumat häjytt myös pojes
hyllij.

59. Micas, kōyhä, pieni, sekä suuri, Mies, Waimo,
wanha ukku myös nouri, Mehtawat tääl aina ajateh-
la, Että Tawasen taitaist tulla, ij Helwetin pinas
ain olla.

60. Jumalan sanan saarna racastacem, Useolla
wahwalla Gossan ortacem, Sacramentei usein nau-
titacem, Christuren piina myös muistacem, Ja meitäm
hynnist surstacem.

61. Walat wärat aina wältäläm, Ritoret caikil
pois fiöldälän, Secumat myös pois heittääläm, Al-
täm noitauzia nowdattacē, Taidka taikawria tawoit-
taco.

62. Jesu Christ caikein meidän Lunastajam, Cui
olet tulewan duomiheman, Anta meitä caikia catu-
muren, Dilia elämän parannuren, Jost sinul annam
me ain kytoren.

✠ (:o:) ✠

